

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת ויחי תשפ"ג / גליון מס' 34

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ד:

"אמר בן עזאי, חבל עליך בן עזאי שלא שימשת את רבי עקיבא".

הגמרא השבוע מציגה דיון שנערך בין רבי עקיבא וחבריו, אשר לבסוף טענותיו של רבי עקיבא הכריעו בו. בן עזאי שנוכח במקום מתבטא בצער: חבל שלא זכיתי ללמוד מרבי עקיבא, הייתי מגיע רחוק יותר.

הגמרא בכורות (דף נח) מתארת את בן עזאי כגדול חכמי הדור, מלבד רבי עקיבא. מסתבר שלא היה לרבי עקיבא הרבה מה להוסיף לו, אך בן עזאי כאוב: אם היה אצל רבי עקיבא הרי שבכל זאת היה מתקדם יותר.

ואנו למדים מכאן חשיבותה של כל התקדמות רוחנית שהיא.

אב ובנו הופיעו בפני רבי יעקב ישראל קנייבסקי, 'הסטייפלר'. האב תיאר את מצבו של בנו, היושב בישיבה ולחולשת כשרונותיו אינו רואה התקדמות. "השאלה... אולי כדאי שיעזוב את הישיבה...". פנה הסטייפלר פנה לבחור: "האם לפני שנכנסת לישיבה ידעת ללמוד משנה בעצמך?", "לא" - השיב הבחור, "וסעיף בשולחן ערוך?", "גם לא" - השיב הבחור. "והיום אתה יודע?" שאל הסטייפלר, "בודאי" - השיב הבחור. "הוא מתקדם ללא הרף" פנה הסטייפלר לאב " עליו להשאר בישיבה!".

איך זה קשור אלינו?

לעולם לא נשתמט באמירה: וכי מה יצא לנו מהשתתפות חד פעמית בשיעור? מה נרויח מעוד חזרת הש"ץ...? נשמח בכל מעלה רוחנית שהיא, וחלילה לא נפסידה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ג:

"כל הנודרת על דעת בעלה נודרת"

בגמרתנו השבוע אנו מוצאים את הסיבה שבעל יכול להתיר את נדרי אשתו, והיא: אשה שנודרת, אינה נודרת אלא על דעת שבעלה יסכים לנדר. אם בעלה אינו מסכים - הנדר פוקע.

ובכך אנו עומדים על תכונת האשה; מאחר שהיא יודעת שלכל החלטה שלה תהיינה השלכות על ביתה וסביבתה, ומראש מחליטה שבאם הדבר יפריע למאן דהוא היא מותרת על כך.

מותר ואף רצוי לכל אחד לאמץ תכונה זו. לכל החלטה שלנו יש השפעה על סביבתנו, ועלינו לקחת זאת בחשבון.

למהרי"ל דיסקין נודע על אברך צדיק ופרוש שאינו משוחח בדברים בטלים כלל, ועסוק אך ורק בתורה ועבודה. חיי אשתו הפכו לבלתי נסבלים, והמהרי"ל שלח לקרוא לו. כשהופיע האברך סימן לו הרב לשבת ושקע בלימודו. עברו שעה ושעתיים והאיש זע בחוסר נוחות, אינו יודע מה עליו לעשות... רק לאחר שלש שעות הרים השרף את עיניו ואמר לאברך: "נו, וכי נעים לשבת מול אדם שאינו מדבר איתך?!", האברך השפיל עיניו, והרב סיים בלחישתו: "גם לאשתך זה לא נעים...".

איך זה קשור אלינו?

בכל הנהגה שהיא, אפילו חיובית, נשים לב האם אין הדבר פוגע בסביבתנו; בתשומת הלב המגיעה להם ובזמן האמור להיות מוקדש להם... בשימת לב ראויה נמנע צער מהסובבים אותנו.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ב:

"דרך תלמידי חכמים" וכו'

המשנה השבוע מבארת: דרכם של תלמידי חכמים, שבעת שאב משיא את בתו הוא דואג להפרי את כל נדריה, מאחר שזו האפשרות האחרונה שלו להתירם.

יכולים אנו ללמוד מכך על מידת האחריות שיש לאדם על ילדיו, תלמידיו, וכל אלו שהוא מופקד על בריאות גופם ונפשם. אם לא עשה את שביכולתו, הוא אחראי לכל מכשול או אי-הצלחה שלהם.

ראש הקהל בעיירה מסוימת ביקש להתקבל לברכה ועצה אצל החפץ חיים, ולתדהמתו נענה בשלילה. כאשר דרש לקבל הסבר, דיבר אליו החפץ חיים בתקיפות: "בעבר הסתובב בעיירתך ילד יתום מאב. לאמו האלמנה לא היה כסף לשלם למלמד, והקהילה בראשותך לא עשתה דבר כדי שאותו ילד יזכה לחינוך. ילד זה גדל והיה לבסוף לאחד מראשי המהפכה הבולשביקית, ובתפקידו סחף המוני צעירים יהודים לשמד ואבדון. כראש הקהל היה עליך לדאוג לחינוכו וגידולו של אותו ילד, ובהתרשלותך אתה נושא באחריות לכל התוצאות". הח"ח סיים בדבריו והאיש יצא נכלם.

איך זה קשור אלינו?

בידנו מופקדות נשמות, ילדינו ותלמידינו. נפקח עיניים ונהיה ערים למצבם הרוחני, לא נפטור את עצמינו בטענת 'מה זה ענייני?!'. זה עניינך, ועוד איתך!